

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Cùm vita sit brevis, nec morbos posse esse longos, maximè cum
æternitate comparatos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

his eam verbis affata est: *Margaretha, quid optas? tuamne fieri, aut DEI potius voluntatem?* Non longa deliberatione opus erat. Illico igitur, animo promptissimo respondit: *Vig, DEI fieri voluntatem.* Mox igitur Deipara adjecit: *DEI voluntas est, ut nepos tuus, adhuc ad bene moriendum imperatus. sanitatem recuperes; tu autem vsq, ad finem vita tua podagra doloribus crucieris.* Hac voce audita, exclamavit Margaretha: *Benedictus DEVS in aeternum, dummodo DEI in me, & non mea voluntas impleatur.* Nemo intra tam breue temporis spatium vel plus docuit, vel plus didicit. Quoties enim cumque postea in morbi ardore posita à visitantibus interrogabatur, *quo loco res illius sita essent?* respondit, *optimo. Quia voluntas DEI in me completur.* Quod non est aliud dicere, quàm: *Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum.* Iob. 1. 21.

Sic sentire, sic loqui, qui discunt ægrotantes, proximi sunt perfectioni, omnesque morbi molestias, quas sustinent, æquo animo exhauriunt; cogitant enim hos corporis dolores, non diutiùs, quàm vitam istam duraturos; adeoque longè esse tolerabiliores, quàm eos, qui impatientes manent, nullumque sunt finem habituri. Si igitur voluntas DEI est, ut patiamur, nec potest voluntas DEI vim pati, nonne præstat ad tempus tolerare, quàm tolerare aeternum? Quod ipsum discimus, dum, quod ad tempus toleramus, tam grauitè sentimus: quid enim sentiremus, si sciremus & videremus, sine fine, sine termino sentiendum? At quidquid hinc patimur; si volentes patimur, ad tempus dumtaxat patimur. Quia in vita beatorum nihil est eorum, quæ in his terris molestiam miseriamque pariunt. Siquidem *absterget DEVS omnem lachrymam ab oculis eorum: & mors ultra non erit, neq, luctus, neq, clamor, neq, dolor erit ultra: quia prima abierunt.* Apoc. 21. 4.

Multa sunt in hac vita lachrymis deflenda, labor, dolor, morbi, variæ calamitates; sed per has monemur, ut futuras ærumnas magis æstimemus, vbi erit fletus & stridor dentium; earumque loco aspiremus ad illam vitam, in qua omnes lachrymæ cessabunt, quia & causæ illarum aberunt, non enim ibi erunt peccata, non persecutores, non morbi, non dolores, non tristitia, non anxietates, quæ omnia extra cælum manebunt, in quod nihil

III.

nihil ingredi potest, quod statim illum felicitatis turbet. His talibus cogitationibus consolatur se ægrotus, præsentis dolores omnes libenter contemnens, vt effugere possit eos, quorum magnitudinem colligit ex istis, quos sentit.

IV.

Rom. 8. 18.

2. Cor. 4. 17.

Accedit huc, quòd præter magnitudinem dolorum, quæ exigui temporis patientiâ redimitur, etiam ipsius patientiæ corona immensitasque præmiorum animum subeat ægrotantis, mirificeque extimulet ad fortiter patiendum. Quicumque enim apud se statuit, nunc esse tempus serendi, messem sibi valde vberem proponit; cuius spe nihil curat omnem serendi laborem. Quamcumque enim sint diuturni morbi, breues videntur cum æternitate comparati. Ita ratiocinatus est Apostolus. *Non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, qua reuelabitur in nobis. Id enim, quod in presenti, est momentaneum, & leue tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis.* Hinc perspicuum est, si cui sui labores, morbi, molestiæ nimis magnæ prolixæque videantur, id inde fieri, quòd non vnà, vt par est, præmiorum immensitatem expendat: si enim cum breuitate huius vitæ beatitudinis æternitatem æstimaret, tantò minoris faceret laborem, quantò pluris æstimaret mercedem. Siquidem *momentaneum & leue tribulationis nostræ supra modum, in sublimitate, æternum gloriæ pondus absorbet.* Itaq; sicut scintilla ignis incidens in Occæum illico extinguitur, nec comparatione digna putatur; ita, quod in presenti est *momentaneum & leue tribulationis nostræ*, nihil est, & nihili faciendum, si speretur in æternum gloriæ pondus esse commutandum.

V.

Ferrarij. 12.
Martij.

Neque generatim dumtaxat tribulatio cum gloria est pensanda, sed singulæ quoque *passiones huius temporis*, cum singulis momentis gloriæ conferendæ sunt, vt quantumuis magnæ huius temporis passiones, ad futuram gloriam non condignæ videantur. Faciet ad rem, quod Ferrarius refert, Anno 1253. contigisse. In Hetruriæ quodam vico S. Geminiani nata erat quædam insignis puella, Fina, in quam omnes gratiæ videbantur confluisse, quas vel terra solet, vel cælum hominibus suppeditare. In ea erant bonæ corporis vires, frontis honor, oris decor. Sed longè maiores animi dotes. In paterna domo, haud aliter vixit, quàm